

LA CONSTRUCCIÓ DEL CASTELL DEL MONTGRÍ

Durant l'existència de la primera dinastia del comtat d'Empúries, abans del 1325, hi ha una sèrie de conflictes entre els comtes i el casal de Barcelona, tant per motius polítics i jurídics com de possessions. La decisió del rei Jaume II de construir el castell sobre el Montgrí s'ha d'emmarcar en aquest context conflictiu, amb el comte Ponç V.

Torroella, vila reial, era una població estratègicament situada sota les possessions del comte d'Empúries (Bellcaire ja era del comtat).

Així, ultra altres desavinences de caire més general (amistat de Ponç V amb Frederic de Sicília...), a nivell local els conflictes van portar el rei a la decisió de construir una fortalesa militar al cim del Montgrí, des d'on dominava tota la plana empordanesa i mostrava la seva potència als habitants de les terres del comtat.

El 28 de maig de 1294, Jaume II donava ordres al seu procurador reial a Torroella, Bernat de Llabià, perquè s'encarregués de l'administració i de la direcció de les obres de construcció del castell. Per pagar aquestes obres es destinarien els diners recaptats de les rendes reials de Torroella, a més d'un impost sobre cada parella de bous, que pagaven els habitants d'Albons i d'Ullà. Així, i cal recordar-ho, va ser el conjunt de la població qui va acabar pagant les obres.